

NACHTRÄGE ZUM TEXTBANDE.

V. METHODIUS AD THEODORUM.

V = Vaticanus Graecus 2084 saec. X.

Vorbemerkung. Dieser Bd. I S. 140—150 gedruckte Text wird hier noch einmal in anderer Weise ediert. Den Anlaß bietet Spyridonof's Edition von Methodios' Vita Theophanis: *Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, ποιήμα Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Δημ. Σπυριδωνοφ, Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1913. Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρον Ἀλεξανδρείας, Τόμ. IB' 1913.* Da diese Ausgabe die Interpunktion der Handschrift bietet, scheint es erwünscht, auch für den hier vorliegenden Methodiostext ein gleiches zu tun. Die Handschrift bezeichnet die stärksten Einschnitte durch einen Punkt oben an der Zeile, minder starke durch einen Punkt unten an der Zeile. Ersterer ist durch †, letzterer durch * wiedergegeben. An einigen Stellen, in denen in der Handschrift der Punkt gegen die Mitte der Zeile rückt, bleibt die Entscheidung unsicher. Sonst ist die Interpunktion, auch da, wo sie irrtümlich oder unvollständig scheint, genau nach der Handschrift geboten. Weit seltener als die beiden Punkte findet sich das Komma. Es steht ziemlich regelmäßig nach dem Relativpronomen, was hier angemerkt zu haben genügt; die kaum ein Dutzend sonstigen Fälle, in denen ein Komma gesetzt ist, sind im Apparat verzeichnet.

Um die Beobachtung des sog. Meyerschen Satzschlußgesetzes besser verfolgen zu können, sind die doppel daktylischen, paroxytonischen und oxytonischen Schlußkadenzen durch kleine Klammern oben an der Zeile bezeichnet; nicht bezeichnet sind die nur bedingt rhythmischen Schlüsse, die einfach vor der letzten Hebung eine Folge von unbetonten Silben bieten. In derselben Weise sind die entsprechenden Kadenzen innerhalb des einzelnen Interpunktionskolon da bezeichnet worden, wo sie einen kleinsten Sinnes- und Vortragseinschnitt zu bezeichnen scheinen. Über das Nähere, insbesondere über die Frage, welche Schlüsse als rhythmisch zu gelten haben, und die Beachtung des Nebenakzents, vgl. die Ausführungen im Text, oben S. 279 ff.

Weiter ergibt die Schwierigkeit des Textes und die Tatsache, daß er in einer einzigen Handschrift vorliegt, die Notwendigkeit, ein erschöpfend genaues Bild des handschriftlichen Textes zu bieten. Zu diesem Zwecke verzeichnet der Apparat, abweichend von der sonst beobachteten Editions methode, sämtliche Abweichungen der Handschrift vom gedruckten Text in Vokalisation und Akzentuierung. Nur daß die nomina sacra von der Handschrift regelmäßig in der gewohnten Abkürzung geboten werden, sei hier ein für allemal vermerkt.

Endlich sind eine Reihe leidiger Versehen der ersten Ausgabe richtiggestellt und die wertvollen Verbesserungen benutzt worden, die A. Brinkmann (im Apparat = Br.), Rheinisches Museum LXIX, 1914, S. 424—426 geboten hat.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου εἰς τὸν βίον καὶ τὰ λείποντα τοῦ ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων.

Prooemium 1 Ἐπειδὴ ἡ τῶν καθ' ἡμᾶς λόγων πλοκὴ * τῆ ἀσαφείᾳ τῆς πτω-
 χονοίας τὸ γριφόν σοι ἐντυγχάνοντι ἐπέχειν νομίζεται, * ζητεῖ δὲ ἡ 5
 καθ'ἀρά σου ἀπλότης, * ὧ ἀνδρῶν ἄριστε καὶ περιφανέστατε Θεό-
 δωρε, * λόγον ἐγκωμίου τῆ φράσει ἀποίκιον καὶ νοήμασι τὸν εὐκά-
 τοπτον, * πρὸς δὲ καὶ τῷ ποσῷ τὸν ἀπέριπτον * — ἐγώ, ἵνα μὴ δόξω
 ἀνήκοος * καὶ ὅπως σοι φανεῖην παρέτοιμος, * τῆ πίστει καὶ κελεύσει
 σου χαριζόμενος, * ἀνιστορησαὶ μᾶλλον τὰ τοῦ περιβοήτου Νικολάου 10
 μέγιστα κατορθώματα * καὶ οὐκ αὐθις ἐγκωμιέσαι τὸ λοιπὸν
 προαιρησομαι, * ὡς τάχα τῆς ἱστορίας συνήθως ἐχούσης τὸ εὐκατάκου-
 στον. * εἰ δέ τι συμπλεκεῖν πού τῆ ἱστορία ἐγκώμιον, * θεῷ ἀναθε-
 τέον τὸ χάρισμα καὶ τῆ πίστει σου, * τῷ δόντι καὶ τῆ χορηγηθείσῃ
 παρὰ τῆς αὐτοῦ μεγαλοδωρεᾶς, εὐρασθαι σὺν ἐξηγήσει τὸ ἐγκώμιον. * 15
 ἔστι δὲ τῶν περὶ πάντας ἀκροατὰς διηγήσεων πλησιέστερον, * μετὰ τὸ
 εἰπεῖν γένος καὶ πόλιν καὶ ἐπιτήδευμα, * τὴν ἐκ νεαροῦ τοῦ σώματος
 ἀγωγὴν τε καὶ αὐξήσιν διαγράψασθαι, * ἵν' ὁμολογουμένην ἦτοι θαυ-
 μαζομένην τὴν ἀνάσσειν ἢ ἐπαύξῃσιν εἰς δυνάμιν ἐκ δυνάμεως * καὶ
 πρὸς τοιάνδε ἐκ τοιᾶσδε ἀγωγὴν ἢ προσαγωγὴν ὁ ἱστορεῖσθαι τολμώ- 20
 μενος * τῆ τῶν ἀκουόντων διανοίᾳ σαφέστατα ἐγκατάθηται. * καὶ δὴ
 θεοῦ διδοῦντος λόγον ἐν ἀνοιξεί εὐθέτω τοῦ στόματος, * ἅπερ ὅσις
 εἶτ' οὖν ἐν βίβλοις ἀνάγνωσις δέδωκε, * ταῦτα διηγησόμενος καὶ παρ-
 ἔστηκα. *

Heimat 2 Ὁ τοῦ θεοῦ θεράπων Νικόλαος, * τὸ σκεῦος τὸ μυριδόχον τοῦ 25
 [παναγίου καὶ ζωοποιοῦ] πνεύματος, * τὸ <ἄν>θος καὶ <κλά>δος καὶ
 ῥίζα τῶν Μύρων καὶ μύρισμα, * ὁ κρῖνου δίκην λελευκασμένος τῆ
 προεδρία * καὶ ὡσπερ Ἴον ἐστολισμένος τῆ πολιτεία, * ὁ ῥόδον οἷα
 κατερευθῶν τῆ ἀληθείᾳ * καὶ κάλυξί πως ἐμπρασινίζων τῆ ἐγκρα-
 τείᾳ, * ὁ πολιᾶ τὴν κάραν κατεστεμμένος * καὶ εἰς ἀκμὴν τοὺς πόρους 30
 ἐνησκημένος, * ὁ χαλασθεὶς τὸ σῶμα * καὶ τονωθεὶς τὸ πνεῦμα, * ὁ
 ὀροσισθεὶς ἀγνεία * καὶ προθυμίᾳ ζέσας, * ὁ Μύρα ναίων * καὶ τὸν ἐκ-

4 τῆ ἀσαφείᾳ — γριφον, vgl. V. p. Michaëlem c. 210 τὰ ἄλλοις βαθέως ἄγα καὶ ἰσχνῶς πονηθέντα, dazu die Variante δύσληπτα καὶ γριφώδη.

4 ἀσαφία V | γριφον V, dazu auf d. Rand mit anderer Schrift: τὸ δύσαν τὸ νόημα 10 ἀνιστορησαὶ V 14 χορηγηθήσει V 15 μεγαλοδωρεᾶς ohne Akz. V [εὐρασθαι] ἐνρασθαι V, ebenso c. 1932; über die Form vgl. Lobeck zu Phryn., eclog. p. 139 19 Komma nach ἐπαύξῃσιν V 20 τοιᾶσδε V 25 μυριδόχον] μυριδοχον (Akz. verwischt) V, μυριδόχον Br. 26 παναγίου καὶ ζωοποιοῦ scheint Einschub, da nicht bloß den Satzschlußrhythmus störend, sondern an sich schwerfällig von ἄνθος u. κλάδος je die erste Silbe in V durch Fleck verwischt 27 μοιρεων (Akz. verwischt) V 29 κατερευθῶν V; wohl nicht von ἐρεύθω rubefacio, sondern von ἐρευθῆω rubeo 31 ἐνησκημένος V | τονωθεὶς V 32 μοίρα V | zu ναίων V mit anderer Schrift a. Rd.: οἰκῶν

καλούμενον φθάνων¹, * ὁ οὐρανόις ἐνδιατώμενος χώροις¹ * καὶ ἐπι-
 γείοις εὐκταία συλλαμβάνόμενος δημοίς¹, * ὁ τάφω ἐνσοριαζόμενος ὠρι-
 μώτατος σίτος¹ * καὶ θεία συναγελιζόμενος τὴν ψυχὴν παραστάσει¹, *
 ὁ μιᾶ (πλα)κί σωματικῶς καλυπτόμενος λύχνος¹ * καὶ πολλῶν πινάκων
 5 ἔγχρωμος τὴν θεϊαν χάριν ἕξαναπτόμενος ἀνθραξ¹, * τὸ πλείσταίς καρ-
 δίαίς ἐντεταμμένον ἐμπύρευμα¹ * καὶ πλειοτέροις κατ' ὄνομα μεταληφ-
 θέν θρυαλλίδιον¹ * (ὄσοι γὰρ μετ' ἐκείνον καλοῦνται Νικόλαος¹, * πάν-
 τες δι' αὐτὸν εἰς ἀγιασμοῦ μέθεξις), * ὁ πᾶσι παρών, ὃς ἐπικέκληται¹, *
 καὶ πάντα ἐλευθερῶν, ὃι ἐξηπόρηται¹ * — οὗτος ὁ πολλὰ μὲν τῇ
 10 περιουσία τῆς ἀρετῆς συναγροχῶς δι' ἐπιτηδεύμάτων ὀνόματα¹, * πλεί-
 ονα δὲ τῶν ἐφευρισκομένων ἔχων τὰ διαφεύγοντα¹, * οὗτος, τῷ νόμῳ
 τῆς φυσικῆς ἀκολουθίας τικόμενος¹, * χώρα καὶ πόλει καὶ δι' αἴτη συγ-
 κλείεται¹. * ἐπεὶ καὶ Χριστός, ὁ ποιητὴς τῶν χρόνων, ἐν χρόνῳ τεχθῆναι¹
 ὁ ὑπερχρόνιος * εἴλετο¹, ἡμῖν νομοθετῶν ἐν τοῖς χρόνοις τὸ εὐτακ-
 15 τον¹. * πλὴν ὧδε περὶ τοῦ δούλου Χριστοῦ¹ * λαλῆσαι προήχθημεν.¹ *

Οὗτος ὄρητο μὲν Πατάρων τῆς πόλεως¹, * μιᾶς τυγγανούσης τῶν 3
 Ἀνκίων τῆς ἐπαρχίας¹, * ἢ τότε πλέον κατ' ὀκτιστο μάλιστα¹. * ἔνυν γὰρ
 ὡς κόμη¹, * οὐδέτι δὲ πόλις ὑπάρχουσα δεικνύται¹. * αἱ δὲ τοιαῦται
 καταπτώσεις καὶ ἀποικήσεις τῶν πόλεων¹ * πολλοῖς μὲν ἄλλοις τῆς τῶν
 20 θείων κριμάτων ἀβύσσου τρόποις τοῦτο πάσχουσι. * πλὴν καὶ τὸ ἐκ
 γραφικῆς συνηθείας ἡμῖν εὐρισκόμενον ἐννοῶμεν¹, * ὡς διὰ τῶν προσ-
 οίκων τὰς ἀμαρτίας αἱ πόλεις κολάζονται¹. * ἐπεὶ καὶ τόπος ἐστὶν
 ἐκεῖ πεδινὸς παρακείμενος¹, * ὅλος κατεσχισμένος τὴν ὕψιν¹, * ἅτε διερ-
 ρωγὸς ἰμάτιον θεωρούμενος¹. * ἐξ οὗ τῇ μὲν ἡμέρᾳ τεαφώδεις ἀτμοὶ
 25 ἀναδιδόμενοι φαίνονται¹, * τῇ δὲ νυκτὶ * φλογώδεις καπνοὶ ὡς ἐκ κα-
 μίνου χαλκῆος ὀρῶνται ἀναβρασσόμενοι¹. * καὶ τῇ μὲν ἀφῆ¹ * τῷ ἐπι-
 τιθέντι τὴν χεῖρα ἢ θερμη * προσάπτεται¹, * οὐ μὴν καὶ κατεσθίει
 τὴν σάρκα¹, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν πῦρ¹ * τὸ κατὰ συνήθειαν¹, * ἀλλ' ὥστε
 εἰκὼν εἶναι τοῦ αἰωνίου πυρός καὶ προοίμιον¹ * μετὰ μερικῆς ἐμφε-
 30 ρείας τῆς ἀληθείας αὐτοῦ¹. * ἀπορομένοις δὲ τοῖς ὀρῶσιν¹ * οἱ προ-
 βεβηκότες ἡμέραις¹ πατὴρ πατὴρ διὰ διαγγέλλουσιν¹, * ὡς ἄγραφος μὲν¹, *
 πλὴν εἰς ἡμᾶς ἀληθῆς διασώζεται λόγος¹, * ὅτι δι' ἀσέλγειαν καὶ σαρ-
 κομανίαν¹ τῶν ποτὲ κατοικούντων¹ * εἰς φόβον ἐπιστροφῆς ἐγκύμονα *
 τοῦτο ἢ θεία δίκη τὴν γῆν ταύτην κατεδίκασε τὸ φρικτὸν ὄραμα. * ἀλλὰ 4

Rückgang
 von Patara.
 Lykisches
 Erdfeuer.

16/18 Vorlage: V. p. Mich. c. 3. — 22 αἱ πόλεις, die der Pentapolis am Toten Meer, vgl. c. 49; die folgende Schilderung bezieht sich auf das lykische Erdfeuer bei Olympos, worüber oben S. 283 f.

1 ἐνδιατώμενος V 2 ἐνκταία V | ἐνσοριαζόμενος ὠριμώτατος σίτος V
 4 erste Silbe von πλακί in V verwischt; der Akz. auf κί schließt d. Ergänzung
 πίνακι aus 5 ἔγχρωμος V 7 μετεκείνον o. Akz. V 10 συναγροχῶς] συνηγοχῶς,
 η a. Rd. in α verbessert V 11 ἔχων τὰ Br. ἔχοντα V 14 der schwache Punkt
 nach ὑπερχρόνιος scheint hinter εἴλετο zu gehören 16 ὄρητο V im Text, auf
 d. Rd. ὄρηάτω 19 ἀποικήσεις V ἀποικίσεις Br.; soll man das Subst. von ἀποικέω
 od. ἀποικίζω herleiten? | τῆς τῶν] τοῖς τῶν V 22 ἐστίν V 24 τεαφώδεις Br. τε
 ἀφώδης V | zu ἀτμοὶ V a. Rd. mit anderer Schrift: ταῖς ἐξ ὕγρου ἀναδόσεις
 26 ἀφῆ V 28 κατασυνήθειαν V 29 μεταμερικῆς V 31 διαγγέλλουσιν V 32 ἀληθείς
 o. Akz. V 33 ποτὲ V | ἐγκύμονα V 34 θεία o. Akz. V

τοῦτο, ἔει καὶ παρέλκον, * πλὴν εἰς ἐγκεντρισμὸν θεῖον φόβον * διη-
 γήσασθαι συνεώρακα, * ἵνα μνησθῶμεν * καὶ φοβηθέντες ἐκφύγωμεν¹
 τὴν λέγουσαν ἀπειλήν. * οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς
 ἀνθρώποις τούτοις * διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας». * εἶτα εὐθύς ἡ σμι-
 κρότης τῶν ἡμερῶν ἐπετίμηθη φησὶν γάρ. * «ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι
 αὐτῶν * ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη», * καὶ πάλιν * «κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γο-
 μόρρας ἀνέβη πρὸς με * καταβάς οὖν ὕψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν
 αὐτῶν συντελοῦνται. * εἰ δὲ μή, * ἵνα γινῶ». * καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς
 Ἰσαρομανία καὶ τὸν παγκόσμιον κατακλυσμὸν * καὶ τὸν Πενταπόλεως
 ἐμπρησμὸν ἐφειλύσατο, * οἷα καὶ νῦν τὴν διηγηθεῖσαν θεηλασίαν.¹⁰
 δι' ὃ ἐν ἀγιασμῷ τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος ἕκαστος κτησώμεθα. * οὐκ ἐσμέν
 γὰρ ἑαυτῶν, ὡς ὁ παρὰ κλήτωρ θεοῦ καὶ ὑπερπρεσβύτων Χριστοῦ
 Παῦλος ὁ ὑψηλὸς κέκραγεν, * ἐπειδὴ τιμῆς ἠγοράσθημεν. * καὶ διὰ
 τοῦτο ὀφείλομεν δοξάσαι τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν. * καὶ γὰρ τοῦ
 ἐν ἡμῖν ἀγίου πνεύματος ἐστίν, * οὗ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔχομεν. * καὶ ἄνεμι¹⁵
 λοιπὸν τῇ διηγήσει μετὰ τὴν ὑπόμνησιν * καθ' εἰρμὸν βαδιούμενος.¹
 5 Οὗτος οὖν ὁ ἀπὸ κόμης τῶν Πατέρων ὀρμώμενος, * εἰς δὲ οὐ-
 ρανὸν τὴν πρωτοτόκων πόλιν ἀπογραφόμενος * ὡδε τὴν γένεσιν ἔλα-
 χεν, * ὡς διηγούμενος ἔρχομαι. * καὶ ἔδει μὲν, ὡς τοὺς λύχνους ὑπο-
 κάτω τὴν ὀροφὴν καταλάμποντας, * οὕτω τοῖς φύσασιν γενόμενον τὸν²⁰
 τρισόσιον * μὴ ἐκ πατέρων τῶν κάτω, * ἐκ δὲ θεοῦ τοῦ ὑπεράνω καὶ
 γενεαλογεῖσθαι παρ' ἡμῶν καὶ γεραίρεσθαι. * ἀλλ' ἐπειδὴ ἱστορησαί
 τῆς ἡλικίας αὐτοῦ τὴν βίωσιν προεθέμεθα, * ὡς ἂν καὶ λιτοτέρα τῇ
 διαλέξει χρῆσασθαι, * καὶ τὸ μὴ φανῆναι τὸ ἡμῶν ἀγροικικὸν ταύτη
 βοηθούμενοι, * εἴπωμεν καὶ γένος καὶ τρόπον τόκου καὶ εἴ τι ἐφεύρο-²⁵
 μεν, * ἠδυσμά σοι τὸ διήγημα οὐκ ἐν πολλοῖς γεγραμμένον καὶ τοῦτο,
 σοφώτατε ἀνδρῶν, χαριζόμενοι. * μάλιστα εἰδότε, ὡς τὰ σωματικὰ δια-
 τᾶσθαι ἀβρότερον, οἷα πλούσιον, * οὕτω καὶ τοῖς πνευματικοῖς ζητεῖν
 ποικιλώτερον εὐάχησιν * καὶ γεῦσαι, ὡς ἔκλεινων εἰς αὐταρκές, * οὐ-

Eltern.
Geburt.

3 Gen. 6 3a. — 5 Gen. 6 36. — 6 κραυγὴ — πρὸς με Verbindung von Gen. 18 20 a
 u. Jon. 12; καταβάς-γινῶ Gen. 18 21 verkürzt. — 9 Pentapolis, die fünf unterge-
 gangenen Städte am Toten Meer nach Sap. Sal. 10 6. — 11 ἐν ἀγιασμῷ — κτησώ-
 μεθα, vgl. 1 Thess. 4 4. | οὐκ ἐσμέν — ἔχομεν, vgl. 1 Cor. 6 19. 20. — 17 οὐρανὸν —
 ἀπογραφόμενος, vgl. Hebr. 12 23. — 19 λύχνους, vgl. Matth. 5 15. — 22 γενεαλογεῖ-
 σθαι, vgl. Hebr. 7 6.

6 εἴκοσι sic V 9 σαρομανία V 10 ἐμπρησμὸν V | διηγηθησαν ο. A. V
 11 κτησώμεθα steht zweimal, nach δι' ὃ u. nach ἕκαστος, das zweitemal κτισ. ge-
 schr. 17 κόμης V 18 πρωτοτόκων V nicht mit Br. in πρωτότοκον zu emen-
 dieren; πρωτότοκοι sind die Engel, vgl. Enc. Methodii 36: τῆς ἄνω Σιών πολίτης
 καὶ τῆς πρωτοτόκων ὀμνηστικῆς σύσκητος 21 πατέρων] V im Text πατέρων; nach
 Br. ist das α a. Rd. in ε korrigiert, was auf meiner Photogr. nicht sichtbar; die
 Antithese zu θεοῦ fordert πατέρων; der Schreiber hat mit dem aus Z. 17 wieder-
 holten Πατέρων eine Antithese der irdischen Heimat u. des οὐρανός als πρωτοτό-
 κων πόλις im Sinne gehabt, vgl. die Entgegensetzung von πατέρις ἢ κάτω u. ἄνω
 Ἰερουσαλήμ bei Andr. Cret., in Patap., P. Gr. 97, 1216 C. 22 ἱστορησαί ο. A. V
 23 λιτωτέρα ο. A. V 25 εἴπωμεν V | ἐφεύρομεν] ἐφεύρομεν? Br. 26 Komma
 nach διήγημα V 27 διατᾶσθαι ο. A. V 28 καὶ V 29 ποικιλώτερον V |
 γεῦσαι ὡς Br. γεύσεως V

τως ἐκ τούτων εἰς περισσειαν λιχνότερα¹. * ἥμιστα γὰρ λιμώξεις Ἰδι
ἀκοῆς² * ἐκ τούτων δαινούμενος³ * ἢ ἐξ ἐκείνων τῇ ἐνεργείᾳ βαρού-
μενος⁴. * οὗτος ὁ ἐκ μιᾶς μὲν ἀναφύς πόλεως, * πολυτόκῳ δὲ Ἰσπλάγγων
πατρότητι⁵ τοὺς εὐσεβούντας τεκνούμενος⁶, * γονέων ὑπῆρχεν εὐγενῶν
5 καὶ περιουσία λαμπρῶν⁷, * ἀνεγχειρίστων δὲ βαθμοῦ ἀξιώματος⁸. * ἤδει-
σαν γὰρ τάχα τὸν Ἰπίσσης ἀπτόμενον⁹ * μὴ δύνασθαι τὸ μὴ χραίνε-
σθαι¹⁰. * οἱ τῷ πρώτῳ τῆς συναφείας αὐτῶν καιρῷ¹¹ * τὰς τούτου τοῦ
ἀοιδίμου ὠδίνας ἐκτίσαντο¹², * καὶ πρώταις καὶ μόναις αὐταῖς ἐξαρ-
κούμενοι¹³. * τὸ γὰρ ἐν πρωτοτόκοις¹⁴ * μόνον διανοῖξαν μήτραν ἄρσεν
10 Ἰησοῦς ὁ θεὸς ἡμῶν¹⁵, * τὸν τῷ καθ' ἡμᾶς λόγῳ πρωτοτοκούμενον
ἱερέα¹⁶ τοῖς φύουσι χαρίζομενος¹⁷, * σφραγίζει τὰς πύλας στειρώσει εἰς
ὑστερον¹⁸. * ἵνα φαίνεται τῷ προδρομῷ αὐτοῦ, οὗ τὴν καθαρότητα εἰλη-
φέναι γεγνώριστο¹⁹, * ἀκολουθῶν ἐν τόκῳ ἴσα Ἰτε καὶ ἀντίθετα²⁰, * καὶ
ἄπερ ἐκεῖνος ἔλυσεν, ὄψισας τὴν γέννησιν²¹, μητρικῆς φύσεως στειρώ-
15 ματα, * ταῦτα πεδήση Νικόλαος²² τῇ μητρὶ τεχθεῖς πρωιμώτατος²³, * ἄμφω
δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ μόνον ὑπεραρκοῦσαν²⁴ * εὐτεκνίαν τοῖς γεννήσασσι
καταλείπειν²⁵. * οὐ πολυγονία γὰρ, ἄλλ' εὐπαιδία²⁶ * πατράσι καὶ τῷ
κόσμῳ Ἰτὸ χρησιμώτατον²⁷. *

Οὕτω δὲ τεχθεῖς καὶ οὕτως τῷ θεῷ οἰκονομηθεῖς²⁸ * δεικνύει εὐθύς 7
20 ἐν αὐτῇ νηπιότητι²⁹ * τὰ ἀξιοπρεπῆ ὑπὲρ ἡλικίαν χαρίσματα³⁰. * ὁ γὰρ
ἔτι γαλουχούμενος Ἰβροπορεπῶς³¹ * καὶ συλλογισμοῦ ἐνεργείας μὴ εὐ-
πορῶν ὄργανον, * ὥρων ἀριθμούς καὶ μέτρα ἡμέρας ἐπευδόκητο κυ-
ρίῳ στοχάζεσθαι³². * καὶ τῶν ἡμερῶν ἐν τετραδί καὶ ἕκτη κανονικώτα-
τα³³ * οὐκ ἐν ἑτέρῳ³⁴, ὡς οἱ μέσοι πολλάκις Ἰτὴν ἡλικίαν³⁵ ἢ καὶ ὑπέρακ-
25 Ἰμοι τῆς τροφῆς³⁶, * οὕτως τοῦ γάλακτος μετελάμβανεν ὥρα³⁷, * ἀλλ' ἐν
μόνῃ Ἰτῇ τεταγμένη³⁸, * καὶ Ἰπαξ, οὐ δεύτερον³⁹, * τάχα τὸ τοῦ κανόνος
πρὸ τῆς διατροφῆς εὐθέτως σπαρτούμενος⁴⁰. * Ἰν' Ἰτῇ ἀληθῶς⁴¹ τὸ Δανι-
τικὸν ἐπ' αὐτῷ πληρούμενον λόγιον⁴². * «δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει⁴³». *
ἢ γοῦν ὡς ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ ἐντελοῦς πλάτους ἄρχεται, * ὅπερ
30 οὐδὲν τῶν ἄλλων φυτῶν ἔχον δείκνυται, * οὕτω καὶ οὗτος ἐκ νηπιῶν
τὴν τελειότη⁴⁴τα κανονίζεται⁴⁵, * ἄρτιος ἀπανταχόθεν καὶ ἴσος αὐτὸς ἐαν-
τῷ Ἰαναφαινούμενος⁴⁶. *

3 Vorlage für c. 6: V. p. Mich. c. 3. 4; zum Inhalt vgl. auch Enc. Methodii c. 3. 4. — 6 πίσης — χραίνεσθαι, vgl. Sir. 131. — 9 διανοῖξαν — ἄρσεν, vgl. Luc. 223. — 19 Vorlage für c. 7: V. p. Mich. c. 5; z. Inhalt vgl. Enc. Meth. c. 5. — 28 Psalm. 91 (92) 13, vgl. V. p. Mich. c. 69.

1 περισσειαν V | zu ἥμιστα V a. Rd. in anderer Schrift: οὐδαμῶς 2 zu δαινού-
μενος wie eben: ἐνωχούμενος 8 ὠδίνας ἐκτίσαντο V | πρώταις o. A. V 9 δια-
νοῖξαν o. A. V 13 ἀκολουθῶν V 14 ὄψισας o. A. V 15 πεδήση, parall.
φαίνεται, πεδήσει V | προιμώτατος V 20 ἀξιοπρεπῆ V 21 γαλουχούμενος]
γαλογ. V; oder ist eine Form γαλογῆς statt des gewöhnlichen γαλογῆς voraus-
gesetzt? 22 ἐπευδόκητο Br. ἐπευδόκη τῷ V 23 κανονικώτατα V 24 οἱ μέσοι
Br. οἰμαί σοι V | Komma nach ἡλικίαν V 27 προ της o. A. V | διατροφῆς Br.
διαστροφῆς V | Komma nach ἀληθῶς V 28 φοῖνιξ V 29 ἡγοῦν V | ἐκεῖνος]
ἐκείνους V | ἐντελοῦς V 30 ἔχων V 31 ἴσως V

- Frommer Wandel** 8 Τῶ τῶν πατέρων δὲ ἔθει καὶ τρόπῳ εὖ ἰμάλα στοιχοῦμενος¹, * δικασπολίας καὶ ποικιλογνωμίας οὐκ ἐπιδίδωσιν ἐὰν τὸν ἀσχολήματι¹. * μόνῃ δὲ τῇ φυσικῇ καὶ τῇ ἀναγκαίᾳ τῶν ἐντολῶν διαίτη καὶ περιούχῃ ἐντρεφόμενος¹, * τῶν τοῦ θεοῦ αὐλῶν, τῆς ἐκκλησίας λέγω, ὑπῆρχεν ἀχώριστος¹, * φίλτρα ἡλικιωτῶν ἰσὺν ἀταξία¹ καὶ γυναικεῖους πόθους * 5 τὸ σύνολον ἀποθούμενος¹. * περιειλήφει γὰρ ἀγνώως τὴν σωφροσύνην¹ καὶ συνεπέπλεκτο αὐτῇ καὶ συνειστίαστο ἐμφρονέστατα¹, * ὅπως μὴ δῆμος παθῶν ἐπικυκλώσῃ τὰ τοῦ νοῦς αὐτοῦ ἄμφοδα¹ * καὶ τῆς ἀνδρείας τὸ δίκαιον ἐκπορθήσειεν¹. * ὅς οὕτω τελῶν καὶ οὕτω φερόμενος¹ * ἀπορφανίσθη τῶν σαρκικῶν γονέων, * ἵνα υἱοθετηθῇ εὐπροσόχως¹ τῷ θεῷ¹⁰ γνησιώτερον¹. * καὶ χρήμασι κομῶν * καὶ περιουσία γανύμενος¹, * οὐκ ἔχαιρεν τῇ τούτων πληθύνει, * ἀλλ' ἐπεστέναξεν, θεὸν ἐξευμενιζόμενος ὅτι μάλιστα¹, * δοθῆναι αὐτῷ καὶ γνωρισθῆναι διοικήσεως λόγον τὸν κάλλιστον¹, * ὅπως χρήσοιτο τῷ πλούτῳ εἰς τὸ ἀρέσκον τῷ δάσαντι¹ * καὶ εὗροι τοῦτον ἄλτρον ἐμπτώσεων¹ ἢ πρόξενον τῶν ἀγαθῶν οὐκ 15 ἐμπόδιον¹ *.
- Praxis de tribus Athabus** 9 Ταῦτα λογιζομένῳ καὶ ἐξαντλοῦντι λεληθότως αὐτὸν τοῖς ἐνδεδέσει καὶ χρῆξουσι¹, * γεινιῶν τις αὐτῷ τῶν ἐνδόξων καὶ πολυκτητῆμονων τὸ πρότερον¹, * ἴσως ἐξαιτηθεὶς τῷ Σατάν Ἰωβ ἄλλος τις εἰς ἔσχατον πενίας ἀφίκετο¹, * καὶ τρεῖς θυγατέρας αὐτῷ¹, εὐμόρφους οὖσας καὶ γυνωσκομένας ὡς εὐγενέσταται¹, * εἰς τὸ πορνεῖον ἐκδοῦναι παρ' ὄσον κατέσυρτο¹. * ἐβουλεύσατο γάρ¹, ἔει καὶ κενώλυτο¹ * ἀγγέλω ἀγαθῷ τῷ Νικολάῳ¹ ἐκ θεοῦ γεννηθέντι καὶ δωρηθέντι αὐτῷ¹. * ἐπεὶ γὰρ τῇ ἄκρα πτωχεία¹ νομίμως αὐτὰς προσκληρώσασθαι¹ τῶν ἀλαζόνων τις οὐκ ἠείχετο¹, τῶν δὲ ἀπόρων οὐ προτεθύμητο¹, * ἀνόμῳ σαρκομανία¹ 25 εἰς πορισμὸν τινα κἂν τῆς ἀναγκάως ζωῆς¹ ἐκδοῦναι βία ταύτας ὁ ἄνθρωπος βεβούλητο. *
- 10 Τοῦτο γνοὺς ὁ μακαριώτατος Νικόλαος καὶ οἴκτῳ πολλῷ βληθεὶς τῷ πρὸς τὰ κόρια¹ * καὶ τὴν αὐτῶν ἐκ πατρός παραβούλευσιν¹, * τῆς δὲ ἀνθρωπαρεσκείας φοβούμενος¹ τὸ πρὸς ἀγαθὰ λιμητήριον¹, * σκέπεται οἰκτεῖραι τούτους κινδυνεύοντας¹. * εὐχεται δὲ θεῷ καὶ τεχνάζεται¹, * ἀνεπαισθήτως κατενεργῆσαι τῶν πασχόντων τὸν ἔλεον¹. * καὶ δὴ λαβόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς πάνυ¹ * δεσμὸν χρυσοῦ ἀτάρηκῃ ἐξακοντίζει τοῖς πενητεῦσασιν¹ * — ὡ τοῦ θαύματος —, * ἐντολὴν ἐν τῇ ἐντολῇ ἐργαζόμενος¹. * τῇ γὰρ <λεγοῦση> «ἀγαπήσεις ὡς σεαυτὸν τὸν πλησίον 35

1 Vorlage für c. 8: V. p. Mich. c. 8. 9; vgl. Enc. Meth. c. 7. 8. — 17 Vorlage für c. 9—14: V. p. Mich. c. 10—18; z. Inhalt vgl. Enc. Meth. c. 10—12. — 32 καὶ δὴ — πενητεῦσασιν, vgl. V. p. Mich. c. 124. — 35 Lev. 1918 (Matth. 2239 c. par.).

1 τὸ τῶν V | ἔθει V | δικασπολίας V 3 περιοχὴ V 5 συνταξίας V | γυναικεῖους V 6 ἀποθούμενος V 7 συνηστίαστο V 9 ἀπορφανίσθη V 10 υἱοθετηθῇ V | εὐπροσόχως V 14 δάσαντι V 15 εὗροι V 17 αὐτόν V, sc. τὸν πλοῦτον, od. in αὐτόν zu emend.? 18 γεινιῶν τις Br., γεινιῶντος V 19 ἐξαιτηθεὶς V 20 ἀφίκετο V 22 καὶ κενώλυτο] καὶ κώλυτο V 28 γνοὺς, Akz. verw. V 29 τὸ πρὸς V 30 δε ο. A. V | ἀνθρωπαρεσκείας V 31 οἰκτεῖραι ο. A. V 32 ἀνεπαισθήτως κατενεργῆσαι V 35 λεγοῦση] vgl. ἰσοῦση od. ähnl.' Br. u. oben c. 43 τὴν λέγουσαν ἀπειλήν

σου» παλαιᾷ * ἡ κυριακὴ καὶ καινὴ ἀνθυψη[χει] τελεώτερα¹. * «ὅταν δὲ
 ποιῆς ἐλεημοσύνην, * μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ σου³, * τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ
 σου». * καὶ γὰρ πάλιν, ὡς κατ' ἐντολὰς προσηύχето ἐν τῷ κρυπτῷ τῆς
 ψυχῆς ταμειῶ θαμίμιν⁴ ὁ πανόλβιος⁵, * τούτῳ ἐδείκνυ τὴν δωρεάν κρυ-
 5 φιώτατα⁶. * καὶ ὡς ἐκ φωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλλαμφ[θεις] τὸ φιλόανθρωπον⁷, *
 οὕτως ἐκ φωτὸς βόλου θυρίδος⁸ * ἀκτίνα βοήθειας καὶ χεῖρα σωτηρίας
 δ' ἰσχύει τῷ γείτονι⁹. * ὃν μετὰ τὴν τοῦ ὕπνου ἐκτίναξιν¹⁰ εὐρηκῶς ὁ τῆ
 πενία τρυ[χόμενος] ἄνθρωπος¹¹, * καὶ δάκρυσιν ὡσπερ καὶ χαρᾶ ληφθεις
 καὶ βληθεις μέγιστα * — τὸ ἐξῆς ὁ ἀκροᾶ[της] διασκέψαιο¹², * πόσα τῷ
 10 φιλοανθρώπῳ θεῷ προσπίπτων * εὐχαριστήσαι εἶχεν ἐπείγεσθαι¹³. * δι' ὃ 11
 πρόσσχωμεν οἱ τε λέγοντες «καὶ οἱ ἀκούοντες» τὸ τῆς ἐλεημοσύνης φιλό-
 θεον¹⁴, * ὁπόσον θεῷ στεργόμενον ἔστι καὶ ἡμῖν χρεωστούμενον¹⁵. * θεοῦ
 γὰρ ἔστι τὸ μέγα γνώρισμα ἔλεος¹⁶, * ὃς ἐλέω «καὶ ἀγαθότητι» πρὸς τὸ
 εἶναι τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγεν¹⁷. * θεοῦ τὸ παραπεσόντας
 15 ἐξ ἀρχῆς ἄνωθεν * παιδαγωγ[ῆσαι] πατράσι¹⁸, * προφήταις * καὶ τέλος *
 αὐτὸν ἐκείνον ἀ[τρέπτως] γενέσθαι¹⁹, μένον[τα] καὶ θεόν²⁰, * πλὴν τῆς
 ἁμαρτίας ἄνθρωπον. * ἡμῶν δὲ χρέος καὶ ἀποδέον οὐκ εἶον βοήθημα²¹ *
 τὸ πάντα πράττειν εἰς δόξαν αὐτοῦ²², ὡς ποιητοῦ τε καὶ πλάστου
 ἡμῶν²³, * ἵνα ἀγιάζηται τὸ τούτου ἐν ἡμῖν ὄνομα²⁴, * ὅπερ ἐργάζεται πρὸ
 20 πάντων ἐλεημοσύνη²⁵ * καὶ τῶν ἐνόντων μετὰδοσις²⁶. *

Τούτον δοξοφυγῶς τοῦ χρίσματος κα[τα]παυανθεις²⁷ * τὸ τῆς ψυχῆς 12
 χεῖρε ὁ ἐλεήμων θεομ[ι]μήτως Νικόλαος²⁸ * χαρᾶ καὶ εὐπο[ρί]α ὑπέβαλε²⁹ *
 καὶ δι' ἀμφοῖν πρὸς θείαν εὐχαρισ[τί]αν ἀνέστησεν³⁰ * τὸν ἐκπεσόντα <τῆ>
 φανθιμίᾳ³¹ καὶ τῆ ἀνευπο[ρί]α τὸ πρότερον³². * ὃς τῆ μιᾶ θυγατρὶ ἐπαρκοῦν
 25 εἰδῶς εἰς προί[κ]ος εἰσφορᾶν³³ τὸ οὐράνιον δώρημα³⁴, * παστὰδα πλέξας
 νυμφικῆν, * ταύτην ἐν νόμῳ ἡμύσαστο³⁵. * ἔτι δ' ἠπόρει πρὸς τὸ ξενου-
 ργηθῆν θεῷ διὰ τοῦ ἀνυπ[ό]πτου θεράποντος³⁶, * καὶ ἠθέλε, κὰν μὴ τὸν
 τρόπον ἐπινοεῖν εὐρισκεν, * γνῶναι τοῦ θεοῦ τὸν ἀγαθώτατον ἄγγε-
 λον³⁷. * ὁ δὲ ἀφιλότι[μος] πρὸς ἐπίδειξιν³⁸ * καὶ διαγνωστικώτατος πρὸς 13
 30 ὑπόκρυψιν³⁹, * ἐπισχῶν ἔτι ἡμέρας τινάς⁴⁰, * πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖ νυκ-
 τὸς ἁωρότερον⁴¹, * καὶ ἕτερον δεσμὸν χρυσίου ἐκ τῆς αὐτῆς θυρίδος
 ἠκόντισεν⁴² * εἰς τὸν τῆς ἄλλης ἀδελφῆς ἔννομον γάμον⁴³ * τοῦ πρώτου
 παρόμοια⁴⁴. * ὃν αὐθις εὐρών⁴⁵ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ὕπνου ὁ τῶν κορῶν

1 Vgl. Matth. 63. — 3 κατ' ἐντολὰς, vgl. Matth. 66. — 7 μετὰ τὴν τοῦ
 ὕπνου ἐκτίναξιν, vgl. V. p. Mich. c. 151: τοῦ ὕπνου τὸ βάρος τιναξάμενος | εὐρηκῶς
 — μέγιστα, vgl. V. p. Mich. 135. — 24 δε τῆ — ἡμύσαστο, vgl. V. p. Mich. c. 139.
 — 31 ἁωρότερον — ἠκόντισεν, vgl. V. p. Mich. 1418. — 33 ὃν αὐθις κ. τ. λ., vgl.
 V. p. Mich. c. 151in.

1 τελεώτερα sic V, die bei unserem Verf. beliebte Adverbialbildung 2 Komma
 nach ποιῆς V | γνώτω ο. A. V 3 Komma nach πάλιν V 6 ἀκτίνα ο. A. V |
 χεῖρα ο. A. V 7 γείτονι V 8 χαρὰ V 9 ἐξῆς ο. A. V 10 εὐχαριστήσαι
 εὐχαριστήσιν V 11 πρόσσχωμεν V 14 μη οντος ο. A. V 19 προ ο. A. V
 21 δοξοφυγῶς V | τῷ V 22 χαρὰ V | εὐπορία] das ἀπορία von V könnte im
 Sinne des Z. 26 folgenden ἠπόρει verstanden werden; aber die Antithese zu φ-
 ανθιμίᾳ καὶ ἀνευπορία fordert χαρὰ καὶ εὐπορία 23 διαμφοῖν V 26 προς ο. A. V
 28 ἀγαθότατον V 29 δε ο. A. V 30 ἐπισχῶν V 32 ἠκόντησεν V

πατήρ διανάστασιν, * πεσών ἐπ' ὄψιν * καὶ πρὸς θεὸν στεναγμοῖς εὐχα-
ρίστοις ἐκ' ἕωρον τὴν δέησιν * (ἤδη γὰρ οὐδὲ λαλεῖν καταπλαγείς εἰς
'ἄκρον ἐδύνατο'), 'Τίς ἂν εἴη, κύριε, ὁ τοῦτό μοι ποιῶν' προσετίθει
ῥήμασιν, * καὶ τίς ἐστίν, ὑπεράγαθε', ὃ τοῦτο χάρισαιο, 'πανελεήμων',
πρὸς τοσοῦτον διακονῆσαί σου τῷ ἀναξίω μοι ἔλεον'; * πλὴν ἀνὰ πα-
σαν, οἰκτιρῶν, ἐπαγρυπνήσασαι νύκτα * καὶ διαγρηγορῶν προσκαθί-
σασαι, * οὐχ ἵνα καταλήψομαι σοῦ τοῦ ἀνεξιχνιάστου τὸν ὄθεν βούλη
ἐξευρετόμενον σοι διάκονον, * ἀλλ' ἵνα ἴδων προσκυνήσω τὸν ἐν ἄν-
θρώποις ζηλωτὴν σου καὶ μιμητὴν καὶ δοξάσω σε'. *

14 Τοῦτο ἐκείνου στήσαντος τῆ διανοία καὶ τῷ ἔργῳ ἀνύοντος, * 10
ἀπῆλθεν ὁ τῆς τριάδος δούλος Νικόλαος, * τῷ τρίτῳ τοῦ δώρου προσ-
θήματι * τὴν τρίτην θυγατέρα τοῦ διαπεπιτωκότος * ἐν θεῷ ἐξ' ἀνα-
στησόμενος. * καὶ μόνον ὅτι πάλιν ἐξακοντίζει τῆς χορηγίας τὸ πλού-
σιον, * ἴδων ὁ προσαγρυπνῶν τῆς δωρεᾶς τὴν ἐπίλαμψιν, * ἐγερωθεὶς
'τάχος κατέλαβεν' ἀναχωροῦντα τὸν ἐκ θεοῦ αὐτῷ εὐποιήτορα. * καὶ 15
τοῦτον εἰς ἀναγνωρισμὸν τρανότερα προσβλέπων 'καὶ ἐννοώμενος', *
'πίπτει προηγήσ' * καὶ τῶν ἰχνῶν ἐφάπτεται πανευχάριστα, * οἰκείου
'χρέος πληρῶν', * οὐ προστιθέεις τι ἐκείνῳ * εἰς τὴν παρὰ θεοῦ ἀπο-
βλεπομένην ἀμύρτον ἀνταπόδοσιν. * οὕτω δὲ διαγνωσθέντος τοῦ μα-
καρίου, * ὡς οὐκ ἐνόμιζεν, * ὄρα λαμβάνει ἀφ' ἑσῆς τὸν ἄνθρωπον, * 20
μέχρις ἀπάσης ζωῆς αὐτοῦ * μηδεὶν ἐκλαλῆσαι τὸ μετ' αὐτοῦ ἐξ' αὐ-
τοῦ γενόμενον. * ὃν πληροφορήσας ὁ ἠγλημένος, κἀθάπερ ἠπαίτητο, *
τῆ περιλειφθείσῃ θυγατρὶ τελέσων ἀπώχετο τὸ σωτήριον, * ὃ ἡ θεοῦ
φιλανθρωπία διὰ τῆς τοῦ μεγάλου Νικολάου χειρὸς ἐθησαύρισεν. *

Wahl zum
Bischof von
Myra.

15 Ταῦταις οὖν καὶ ταῖς παραπλησίοις ἀρεταῖς ἀναγομένον τοῦ μά- 25
καρος, * ὁ τῶν Μύρων ἐπίσκοπος, * ἀνὴρ πανόσιος καὶ θεάρετος, *
τοῦ τῆδε βίου πρὸς κύριον ἀπεδήμησεν. * τῷ δὲ περὶ αὐτὸν θαυμα-
στικῶ βίῳ οἱ τοῦ κατ' αὐτὸν κλήρον λογάδες καὶ οἱ πέριξ ἐπίσκοποι
'κεκρατημένοι', * ἐπόνουν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, * ὡς τὸ εἰκός, * ἄξιον
τοῦ οἰχομένου διαδόχου εὐρεῖν κυρίῳ εὐχόμενοι. * ὢν εἷς, * ὡς ἐκ 30
θεοῦ κινήθεις, * τὴν πίστιν εἰς ἀσφάλειαν θέμενος, * εὐχὴν τοῖς πᾶσι
κρατηθῆναι 'συνεβουλευσατο'. * τούτου δὲ γενομένου, * τῶν πάντων
ἐνὶ ὁ τρόπος τῆς ἀνευρήσεως τοῦ ἐποφειλομένου θεῷ εὐαρεσθῆσαι
γνωρίζεται, * φωνῆς αὐτῷ τοιαύτης 'προσγενηθείσης'. * "Ἀπελθε εἰς τὴν

25 Vorlage für c. 15. 16: V. p. Mich. c. 21—23; z. Inhalt vgl. Enc. Meth. 13. 14.

2 ἡδεῖ V 3 Komma nach ἄκρον V | ποιῶν προσετίθει V 4 χάρισαιο]
χρασαι ο. A. V 5 ἀναπάσαν V 6 διαγρηγορῶν προσκαθήσασαι V 7 καταλή-
ψομαι V 10 ἀνοίοντος V 14 πρὸς ἀγρυπνῶν V | δωρεᾶς V 15 ἐνποιή-
τορα V 16 πρὸς βλέπων V 18 χρέος V 19 ἀμύρτον] ἀμύριτον, dazu a.
Rd. mit anderer Schrift ἀτελεύτητον V | ἀνταπόδοσιν V 21 ἐκλαλῆσαι ο. A. V
22 ἠπαίτητο V; zum Ursprung der Form vgl. Hatzidakis, Einl. in d. neugriech.
Gramm. S. 66; Br.: 'das α von ἠπαίτητο (sic.) a. Rd. in ε korr., also doch wohl
ἀπῆτητο gemeint'; auf meiner Phot. nur ein Punkt über dem α, aber keine Rd-
bemerkung sichtbar u. der Spiritus so undeutlich, daß er ebensogut asper u. lenis
sein kann 23 περιληφθείσει V 26 μύρων V 28 κληρον ο. A. V 34 τοιαύτης
προσγενηθείσεις V

ἐκκλησίαν νυκτὸς καὶ σιῆθι ἑπὶ πρὸς <τὰ προ>πύλαια¹. * καὶ ὅς πρὸ πάντων ὑπεισελεθεῖν τὴν ἐκκλησίαν ἐλεύσεται¹, * 'τοῦτον κρατήσαντες¹ * εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθε¹. * Νικόλαος ἀπ' αὐτῶ ἐστὶν ὄνομα¹. * κοινωσάμενος δὲ τὸ ῥῆμα¹ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐπισκόποις μόνοις καὶ λοιποῖς, οἷσπερ ἔδῃ καὶ συνήχετο¹, ἐνδοτέρω τῆς ἐκκλησίας ἔκεινοι προσμένονσι¹ * καὶ τῇ δεήσει προσκαρτεροῦσιν¹, * αὐτὸς ἐξέλετο, ἔνθα κεχρημάτιστο. * καὶ δὴ περὶ τὰς ὁρθρινὰς ὥρας * λαβόμενος τὸν προελθόντα πάντων * καὶ ἀνερωτησάμενος¹, τί ἐστὶν αὐτῶ ὄνομα¹, * τῶ ἀπλῶ τῆς πεύσεως ἀποκρινόμενον εὗρηκεν¹. * Ἀμαρτωλὸς Νικόλαος, δοῦλος τῆς σῆς ἀγίωσύνης, ὡ δέσποτα¹. * ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν θάπτον ἀνθυποφέρων¹. * Ἀεὺρο μετ' ἐμοῦ, τέκνον, ἔχω τι δειξά σοι ἔφησεν¹. * καὶ λαβὼν αὐτὸν * καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἷς συνήχετο, τὸν λαλῆθέντα κομίζων¹ * καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ παντὶ τῶ λαῶ¹ * δεικνύων τὸν μνηθέντα θεόθεν¹, εὐπρόθυμα * πιστευσάντων τῶ λόγῳ πάντων καὶ ἀποδεξαμένων τὴν θεῖαν ἐνέργειαν¹, * προχειρίζονται εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τὸν μέγαν Νικόλαον¹. *

Καὶ εὗρεν ὄντως ἄνδρα ὁ θεὸς κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ¹, εἴπειν γραφικώτατα¹. * καὶ χρίει Σαμουὴλ ἐπίσκοπος ὁ προβλεπτικώτατος¹ * Δαβὶδ τὸν χρόνους, οὐ τρόποις δὲ δεύτερον¹. * καὶ κέρας μὲν οὐκ ἐπιτίθησιν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀλόγιον, * σημαντικὸν τοῦ δεῖξαι τὸν θεῶ ἐκζητούμενον¹, * δύναμιν δὲ λογίων θεοῦ ἐγγράφων ἐπιθεῖς καὶ εὐχὴν ἐνσφραγίσας ἑστὸν τοῖς ἐτάροις¹, * ὃν ἤδη προμεμαθήκει¹ * ἀναγορεύων καὶ τοῖς ἄλλοις παρίστατο¹. * βρῆκε δὲ τούτου ὑπὲρ κεφαλῆς¹ * οὐκ ἔξωθεν ἐπιτεθέν ἐλαιον καὶ ὡς ἐξ ἀπαρχῆς θεῶ ὑπερεκχεόμενον πλεονάσματος¹, * ἀλλ' ἴδιον αὐτοῦ ἐκείνου, * τῶ τριμερεῖ τῆς ψυχῆς σάτω¹ * ὡς δεκάτω σεμιδάλεως οἴφι¹, * καθὰ τὸ δῶρον θυσίας¹, ἐπιχεθὲν εἰς ὄσμην εὐωδίας¹ καρπώματος κυρίου, * ὅπερ τοῖς χρήζουσι δαψιλῶς ἐπεμέρισεν¹ * ἐξ ἀφειδωλοῦ καὶ ἰλαρᾶς καρδίας * ἐλαιον κεκομμένον πανάτρυγον¹. * καὶ τούτω ὡς λύχνῳ¹ τῇ τῶν ἐπισκόπων προχειρίσει εἰς τὴν

17 κατὰ τ. κ. αὐτοῦ, vgl. 1 Reg. 1314. — 18 Nikolaos' Weihung zum Bischof wird verglichen mit der Salbung Davids durch Samuel, 1 Reg. 1613. — 21 Vgl. Dionys. Areop., de ecclesiast. hier. V, 2 (P. Gr. 3, 509): ὁ μὲν ἱεράρχης ἐπὶ τὴν ἱεραρχικὴν τελείωσιν προσαγόμενος, ἀμφὼ τὴν πόδε κλίνας ἐπίπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου ἐπὶ κεφαλῆς ἔχει τὰ θεοπαράδοτα λόγια καὶ τὴν ἱεραρχικὴν χεῖρα. — 25 ff. Zugrunde liegt Lev. 620. 21 (Opfer bei der Salbung des Priesters): τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως (ein Zehntel Epha Feinmehl) εἰς θυσίαν . . . θυσίαν ὄσμην εὐωδίας κυρίου; dazu Exod. 2940. 41: δέκατον σεμιδάλεως . . . ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ, ὄσμην εὐωδίας, κάρπωμα κυρίου. — 29 λύχνῳ κ. τ. λ., vgl. Matth. 515, V. p. Mich. c. 1911, Enc. Meth. 1424.

1 πρὸς τὰ προπύλαια] πρὸς πύλαια V; vgl. εἰς τὰ προπ. V. p. Mich. c. 2121 | προ ο. A. V 10 θάπτον ἀνθ' ὑποφέρων V 13 καὶ παντὶ τῶ λαῶ] παντὶ τ. λ. καὶ V 18 προβλεπτικώτατος V 20 σημαντικόν V 21 ἐνσφραγίσας ο. A. V 22 ἐτάροις sic V | προμεμαθήκει V 23 ff. Der Text wird einigermaßen verständlich nur aus den zugrunde liegenden Schriftstellen 24 ὑπερ ἐκχεόμενον V 25 zu σάτω a. Rd. mit anderer Schrift: κομμον λατο | μόδιος 26 Komma nach σεμιδάλεως V 27 καρπώματος V 28 ἐξ ἀφειδωλοῦ καὶ ἰλαρᾶς V

τῆς ἐκκλησίας τεθέντι λυχνίαν εὐθύτατα¹ * αὐτὸ ἐκεῖνο προσεξανάπτει τὸ τῆς ἐν πίστει διδασχῆς θροναλλίδιον¹ * εὐρεθὲν καὶ ἐπιχεόμενον¹. * καὶ πάσης σαφῶς τῆς ἱστορίας ὑπερκειμένως ἔχων τὸ ὅμοιον¹, * ἔτι ὑπερεβάλετο¹ * ὁ νέος τοῦ Νικολάου χρίστης τὸν πάλαι τὸν Δαβὶδ βλέποντα * τῷ καὶ πρὸ χρίσεως μαθεῖν τοῦ χριστομένου τὸ ὄνομα¹, ὡς⁵ εἶη Νικόλαος¹. * ὁ δὲ τοιοῦτος ἐκεῖνος¹, καίπερ τοσοῦτος ὢν, * ὅτι Δαβὶδ ὁ ἐξ Ἰεσσαὶ ζητούμενος, οὐ μεμάθηκεν¹. *

Praxis de 18
stratelatit

Τούτῳ οὖν σφραγίσας τῷ θαύματι¹ τὴν πρὸς τὴν ἀρχιερωσύνην αὐτοῦ ἀνάβασιν¹, * συντέμω τὸν λόγον¹ * κατὰ γνώμην σοῦ, τοῦ λαλῆσαι κελευσάμενον μοι¹. * ἀλλ' ὅρα μοι τριάδος τύπον ἐν πάσῃ σωτηριεύσει καὶ ἐνεργείᾳ τούτου φερόμενον¹. * κόρια τρία λυτροῦται ψυχικοῦ θανάτου * καὶ μὴν καὶ σωματικῆς ἀτιμίας¹, ὡς φθάσαντες εἰπομεν¹. * ἀξάνει ἀπὸ κορῶν εἰς ἄνδρας εὐσθενέστερον * θανάτου καρπομίας λυτρούμενος¹, * ὡς ἡ πασιφανῆς πρᾶξις ἱστορεῖ αὐτοῦ¹. * εἶτα εἰς ἐνδόξους ἐξ ἀφανεστέρων¹, * καὶ ἀπὸ ἡγεμόνων¹ * ἐπὶ βασιλεῖς¹, * καὶ¹⁵ ἐκ παρακειμένων¹ * εἰς ἀπωσισμένους¹, * καὶ ἐξ ἐργηγορότως ἐλέγγυτος¹ * εἰς τὸ καὶ δι' ὀνείρου δεδίτεσθαι¹, * καὶ ἀπὸ πολιταρχικῶν διαβόλων¹ * ἐπὶ στρατηλατικούς ἀντικειμένους¹ καὶ ὑπαρχικῶν φρενοβλαβειαν¹ εὐδόκηται θεῶ ἑπαναβαλῶν¹ * περιφαντότερος ἐκάστοτε γίνεσθαι¹. * καὶ αὐτὰ μὲν ἡ πρᾶξις¹. *

Praxis de 19
nautis

Ἐξ οὗ δὲ λέγομεν διηγήματος¹ * ἔτι καὶ, ὃ λέξομεν, πέφυκεν¹. * μετὰ γὰρ τὴν κατὰ τρεῖς ἐν τοσοῦτοις¹, ὅσοις ἔφημεν, ἀπολύτρωσίν τε καὶ σωτηρίεσιν¹ * αὐθις καὶ κατὰ πλήθους ἐμφαίνεσθαι¹ * αἰτήθεις κατευδόκηται¹, * καὶ οὐκ ἐπὶ γῆς μόνου¹, * ἀλλὰ καὶ ἐν θαλάσῃ¹ * ναυτιλλομένοις πανχάλεπα¹. * τινῶν γὰρ εἰς κινδύνου φόβον ἐμπεπτωκότων τὸν ἔσχατον¹ * καὶ ἀπειλὴν θανάτου ἀπαρалоγιστον¹, * κληθεῖς μόνον ἐξ ὀνόματος, εὐθύς * αὐτόχειρ ἐνεργῶν καὶ βοηθῶν ἐπὶ παντὸς ξύλον καὶ κάλον τοῦ χρήζοντος παρεγένετο¹, * καὶ Ἰδοῦ¹, φησιν, ἐπι²⁰ κεκλήκατέ με * πάρειμι βοηθήσων εὐσύλληπτα¹? * οἱ μετὰ τὴν ὄψιν¹, * μετὰ τὴν συγγέρειαν¹, * μετὰ τὸ σωτήριον¹ * προσορομηθέντες τῇ γῇ³⁰ καὶ τὸν ἀπὸ θεοῦ σωτήρα εὐρεῖν ἐκζητήσαντες¹, * διερμηνεύονται πρὸς τῇ ἐκκλησίᾳ εὐρασθαι παραγενόμενοι¹. * ἄκομψον δὲ καὶ τῶν πολλῶν ὡς ἕνα κληρικῶν εἰσεληλυθότα ἰδόντες¹ τὸν ὑψηλὸν ταπεινόφρονα¹, * οἱ πρότερον οὐποτε τούτῳ προσεντευξάμενοι¹, * τῇ κατὰ τὸν πλοῦν βοηθείᾳ¹, ἐν ἧπερ αὐτοῖς συνεγένετο¹, ἀναγνωρίσαντες εὐστοχώτατα¹, *³⁵

14 πρᾶξις, die Praxis de stratelatit, Bd. I, S. 67 ff. — 21 Vorlage für c. 19. 20: V. p. Mich. c. 34—36.

1 αὐτὸ ἐκεῖνο προσεξανάπτει Br., αὐτῷ ἐκεῖνω προσεξανάπτειν V; über den intrans. Gebrauch des Verbums s. d. Zusammenstellung von Br. 4 χρίστης V | τὸν Δαβὶδ] τοῦ δᾶδ V 5 χρίσεως V 8 τοῦτο V 9 συντέμω o. A. V | σοῦ sic V 10 πάσει V 13 ἀπο o. A. V 14 πρᾶξις V 16 ἀπωσισμένους V | ἐργηγορότος a. Rd. in — ὡς korr. V 17 ἀπο πολιταρχικῶν V 20 πρᾶξις V 22 κατὰ τρεῖς Br. κατὰ τρεῖς V 23 κατὰ πλήθους o. A. V | αἰτιθεῖς V 26 ἀπειλεῖν o. A. V 28 φησὶν V 32 εὐρασθαι V wie oben c. 115 33 κληρικῶν V | ἰδόντες, vgl. θεασάμενοι V. p. Mich. 35 16, ἐιδότες V 34 τοῦτο V | προσεντευξάμενοι V; προεντ. emend. Br., was indes Dittologie zu πρότερον ergäbe

αὐτομηνύτως ἐκ τὸς μεσιτεύοντος τῷ μακαρίῳ προσεληλύθεισαν. * εὐχαριστήσαντες δὲ καὶ ἀναγγείλαντες τὴν ἐν ἀνάγκαις αὐτοῖς διὰ πιστῆς αὐτῶν ἐπικλήσεως αὐτοπτικὴν αὐτοῦ ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν, οἷάπερ καὶ οἱ ἐκ βασιλέως κατὰ τὸ πρακτικὸν διήγημα ἀπενχαριστήσειν πεμφθέντες στρατηλάται, * προφητείας οὗτοι ἐλεγμὸν * καὶ διορθώσεως δι-
 5 δαχὴν εὐθὺς ἐπακούουσιν, * ἀποκριθέντος τοῦ πανοσίου αὐτοῖς. * Ἐγῶτε ἐαυτούς, ἀδελφοί, παρακαλῶ, * καὶ τὸν βίον εὐθύνετε. * ἢ γὰρ σύντροφος ὑμῖν ἀδικία * καὶ τὸ πλεονεκτικώτατον, * μετὰ τῆς μυσσαρᾶς πορνείας ἐπιπολάζουσαι, * τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τὴν παι-
 10 δειαν, * ὡς ἰατροὺς αἱ νόσοι, ἐκκαλοῦνται καὶ ἐπαφιάσιν ἀναγκαιότατα. * μεταμάθετε οὖν τὸ καλὸν καὶ τὸν ἀγιασμόν ἐγκομβώσασθε, * οὐ χωρὶς τάχα τὸν κύριον οὐδεὶς ὕψεται, * καὶ ἔξοιτε ἐν ἑαυτοῖς ἐκ τῶν τῆς ἀρετῆς σπερμάτων * ἀμώμενα πλουσίως * τῆς σωτηρίας τὰ δράγ-
 ματα. *

15 Ταῦτά σοι τὰ μικρά, ὧ φίλος, λελάληται καὶ προτέθηται τῶν λό- 21
 γων ὀψώνια, * ὡς ἀπὸ πίνακος ὑπαρᾶς τοῦ ἀρχείου νοὸς ἀναποληθέντα * τῆς ποτε ἡμῖν ἀναγνώσεως. * πλὴν καὶ ἄλλω τινὶ νουνεχεστέρῳ ἀδελφῷ ἐκοινωσάμεθα τὴν ἐπίμνησιν εἰς ἀσφάλειαν. * καὶ μὴ τῷ π-
 20 ννακι προσέχων ὡς ἀρχαιοτάτῳ τῶν ὕψων τὸ γλυκύτατον ἀπορρι-
 ψαιο. * ἀλλ' ἐμποροῦ καὶ δαίνυ' ο προθυμώτατα, * καὶ πρὸ πάντων τὰς ἐνεργείας, καθ' ὧν καὶ δι' ἃς ὁ τοῦ ὀσίου ζῆλος περιφαντος
 25 ἐδείχθη, ἀπόδραθι. * τῷ πρώτῳ γὰρ τῶν κορῶν καὶ τῷ ἐσχάτῳ τῶν ναυτῶν διηγήματι * σωφροσύνης φροντίζων καὶ σαρκὸς μiasμόν ἐκ-
 κόπτων καὶ ἀναστέλλων ἐπίδοσει χρημάτων καὶ ἐλέγχῳ ῥημάτων
 30 παραταττόμενος δείκνυται. * τοῖς μέσοις δέ, λέγω δὴ * τοῖς θάνατον πρὸς αὐτὰ τὰ Μύρα καὶ τῇ βασιλευούσῃ κατακριθεῖσιν ἀνδράσιν, * ὡς ἢ τῆς πράξεως ἔχει διήγησις, * κατὰ πλεονεξίας χωρεῖ ἐντονώτατα * καὶ ἄπειται βασιλέως ἀνεξέταστου τὰ κρίματα, εἰ καὶ δικαίου τὰ πράγ-
 ματα, * καὶ ἐφανλλίζει ὑπάρχοντες καὶ ἄρχοντας, * ἵνα τὰς ψυχὰς αὐ-
 30 τῶν τε καὶ τῶν ἀδίκως θνήσκων ἀπαγομένων * αἰωνίου καὶ προσκαί-
 ρου θανάτου λυτρώσῃται. *

Καὶ ἐπὶ πᾶσι θαναμάσας καὶ προστησάμενος κρησφύγετον ἄσυλον 22
 τὸν μέγαν Νικόλαον * ἔχε πρὸς πειρασμῶν λύτρωσιν * πρεσβείαν θεῶ
 εὐπύχοον, * πρὸς νόσων ἐκδρασμὸν * κ' θάρσιον εὐποτον, * πρὸς πό-

11 οὐ — ὕψεται, Hebr. 12.14. — 22 τῶν κορῶν, c. 9—14, τῶν ναυτῶν, c. 19. 20.
 — 25 τοῖς μέσοις, c. 18.

1 προσεληλύθεισαν V 2 δια ο. A. V 9 μυσσαρᾶς V 10 ἐπαφιάσιν V
 16 ὑπαρᾶς V | ἀναποληθέντα V; ἀναπωλ. emend. Br.; ἀναπολέω, revoco in cogitationem, paßt viel besser in d. Zusammenhang als ἀναπολέω revendo; vgl. ἀναπόλησις bei Meth., V. Theophranis 5 fin. p. 8 Spyridonof 17 ποτὲ V 19 ἀρχαιοτάτῳ ἀρχαιοτάτος V 20 δαίνυο Br.; δαίνοιο, a. Rd. in anderer Schrift ἐνοχοῦ V | προθυμώτατα V | προ ο. A. V 21 διὰς V | περιφαντός V 24 ἐλέγχῳ V 26 μόρια V | βασιλευούσῃ κατακριθήσειν V 27 κατα ο. A. V | ἐντονώτατα] ἐντομώτατα V 32 κρησφύγετον, dazu a. Rd. in anderer Schrift ὀχύρωμα καταφύγιον V 33 μέγα V | ἔχε κ. τ. λ.] die folgenden 24 Kola sind in V, teils über d. Anfangswort, teils a. Rd. mit d. Zahlen α' bis κδ' numeriert 34 εὐπύχοον V | Komma nach πρὸς V

Schluss-
paränese

λεμον σαρκὸς * ἀνταγωνιστὴν ἁδυσκαταμάχητον¹, * πρὸς φιλίας θεοῦ * εἰκόνα ἁπααραχάρακτον¹, * πρὸς ἔχθραν δαιμόνων¹ * ἐνστήλωμα ἀνεπίκλητον¹, * πρὸς χρεῖαν πενήτων¹ * χαρὰκτῆρα ἀρχέτυπον¹, * πρὸς ἔζηλον δογματῶν¹ * κἀνόνα εὐθύτατον¹, * πρὸς διδαχὴν προφῆτος * λύραν θεοτίνακτον, * πρὸς ἐγκρατείας τόνον * νεκρώσεως τύπανον¹, * πρὸς 5 ἀγγελίας ἰδρωτῶν¹ * δρόσον ἀνομβρίζοντα, * πρὸς ἡγίαν σωματῶν¹ * πύκτην ἀνεπίφογον, * πρὸς φρονησεως κτήσιν¹ * πολυκερδῆ ἔμπορον, * πρὸς τάξιν ἀνδρείας¹ * ζυγὸν ἀνεπίκλητον¹, * πρὸς κρίματα λόγων¹ * πρυτάνην ὀξύτητος¹, * πρὸς δράματα τρόπων¹ * σοφὸν ἀκακούρητον¹, * πρὸς νόμον πρακτέων¹ * σπαρτίον εὐθύτατον¹, * πρὸς νοῦν ἀπευκ- 10 ταῖον¹ * θυμὸν εὐσυλλόγιστον¹, * πρὸς θράσος ἀνοίας¹ * ἀργίας ἐπίγνωσιν¹, * πρὸς θάρος εὐνοίας¹ * συλλήπτορα τάχιστον¹, * πρὸς μνήμην θανάτου¹ * νεκρὸν ἐμπνοώτατον¹, * πρὸς τύπον ἐφέρεσεως¹ * τὸ κλήσει παρίστασθαι¹, * πρὸς πλάτος ἀγάπης¹ * τὸ χαῖσθαι αὐτῷ και δμῶνυμα¹, * πρὸς ἐλπίδα μελλόντων¹ * παρόντων καταφρόνησιν, * πρὸς 15 ζωὴν αἰωνίαν¹ * ἐκούσιον νέκρωσιν¹. * και πάντα πρὸς τούτου μαθητευόμενος γνησιώτατα¹, * ποιήσον σεαυτῷ τὴν ὄλην βιοτήν τοῦ σοφωτάτου Νικολάου * ἀλφάβητον ἰδιόκτητον¹. * και ὡς ἐκ γραμμάτων τῶν εἰρημέων¹ πάντων στοιχειώσθεις τὴν καρδίαν σου¹, * ὃ θέλεις ἢ πράττειν ἢ λέγειν ἢ ἐννοεῖν, προσφιλέστατε¹, * λάμβανε κατὰ τοῦν τὸν μέγαν Νικόλαον¹ * 20 και ὅρα, εἰ γέρονεν αὐτῷ ἐκεῖνω ἢ λελάληται ἢ ἐννενοήται¹, * και πράττε κατ' ἐκεῖνον, ὡς ἐντεθύμηται¹ ἢ λελάληκεν αὐτὸς ἢ πεποίηκεν¹. * οἱ γὰρ ἄγιοι, μιμηταὶ τοῦ κυρίου ἀκριβεῖς γενηθέντες¹, * διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς χαρακτηρισεως¹ * τοῦ θεοῦ και ἡμᾶς μιμητὰς καθιστῶσι¹, * ἡ φησιν ὁ μέγας ἀπόστολος¹ * «μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χρισ- 25 στοῦ». * και λοιπὸν ὅλον τοῦ δόσιου τὸν βίον¹ * γράμματα ἔχων¹, οἰάπερ ἔφαμεν¹, * ἐξ αὐτοῦ λαμβάνων τὰ σχήματα¹ * εὐθέτως διατίθει τὰ πράγματα¹. * ἵνα, ὃν ἀγαπᾶς κατὰ ψυχὴν και περιέχει Νικόλαον¹, * τοῦτον και ζηλοῖς ἐπ' ἔργοις και μιμῆ διὰ βίον¹ παντὸς πατροπόθη- 30 τα¹, * κἀντεῦθεν ἐπαξίως τῆς διαθέσεως¹ συγκληρωθείης αὐτῷ τὴν νίκην ἐν μέσῳ τῷ λαῷ σου * και γένη θεοδώρητον φερωνύμημα¹, τὸ αὐτὸ και ὑπὲρ ἡμῶν προσευχόμενος¹, * χάριτι και φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, * ᾧ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ και τῷ ἀγίῳ πνεύματι * εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. * ἀμήν. *

25 1 Cor. 111.

7 ff. πρὸς in d. Regel, aber nicht ausnahmslos, in V o. Akz. | κτισιν πολυκερδῆ V 11 ἀργείας V 15 ὁμόνοια V 17 βιωτὴν V 19 στοιχιασθεις V 19 ff. ἢ ständig o. A. V 21 πράττε κατεκτενον V 24 χαρακτηρισίως V | ἡ φησιν V 27 διατίθει Br., διατίθη V 28 περιέχη, η a. R. in ei korrig. V